

DOSTUNU MƏNƏ GÖSTƏR

Faiq Sahbazlı
Filologiya üzrə fəlsəfə dok-
toru, Qabaqcıl təhsil işçisi,
Əməkdar müəllim - Azərbaycan
Dövlət Neft və Sənaye Universi-
tetinin nəzdində Sənaye və
Texnologiya Kollecinin direkto-
ru

Bir kənddə doğulmuşuq. Tarixlər şahidi əzəmətli Çıraq qalanın ətkələrində qərar tutmuş Dəvəçi (indiki Şabran) rayonunun tanınmış, adı, şöhrəti məsafələrə sığmayan, səfali Orta Əmirxanlı kəndində. Yaş fərqimiz çox deyil - üç yaş böyükdü məndən. Eyni məktəbdə təhsil almışıq. O məktəbdə ki, gözümüzü açandan Onun anası həmin məktəbin direktoru olub, atası isə müəllimimiz. Sonralar böyük bacısı da bizə dərs deyirdi - yuxarı siniflərdə oxuyanda. O balaca kəndimizdə bu ailə təhsil beşiyini xatırladırdı - Məxəxanım müəllimə, Sədri müəllim və Rəhimə müəllimənin timsalında. Məktəb illərinin şirin xatirələri yada düşəndə bu insanlar da həmişə gözələrim önündə canlanırdı.

Biz o vaxtlar tez-tez yığışlıq balaca komandalarla kəndimizin hamar yerlərində futbol oynayırdıq, səsimiz bürüyərdi aləmi. İki-miz də həmişə eyni komandada oynayırdıq və qapıcımız Onun

qardaşı Sənani rəhmətlik olardı. Qapımızdan top keçəndə Sənani-nin üstünə qışqırmaları gözümün önündən getmir - elə bil aləm dağılıb... Doğrudan da, gözəl futbol oynayırdı.

Yaşımız artıqca Onun dərs-lərində də nə qədər irəli oldu-ğunu, nümunəvi şagird kimi tanın-dığını gördüm. O, çox ma-raqlı dost idi mənə. Əlindən də oxumaqdan və futbol oynamaqdan başqa heç bir iş, yəni başqa ya-şılamlı kimi kənd-kəsək, təsərrüfat işləri gəlmirdi.

Mütaliyəsi isə başqa aləm idi. Kəndimizin ki-tabxanasında oxumadığı bədii əsər qalmamışdı və yəqin elə bu keyfiyyətləri-nə görə çox vaxtı özündən yaşlılarla oturub-durar, söhbətləri tutardı. Özün-dən böyüklər tərəfindən hər zaman hörmətlə qarşı-lanar, hətta hərdən yeyib-İçərdi onlarla. Mən də hə-səd aparardım Ona.

Adını hörmət əlaməti olaraq böyük hərflə "O" kimi göstər-di-yim Nizami Əliyev - Rəhmanlı bizim Əmirxanlı camaatının ha-qqında fəxrlə danışdığı yetirmə-lərindəndir. Jurnalistika aləmində Nizami Rəhmanlı kimi geniş ta-nınan bu ziyalı insan səmimiyyə-ti, canıyananlılığı ilə də nümunə-dir. Qələmə aldığı yazıların heç birində yaxşılaşdan, xeyrixahlıq-dan, ədalətdən başqa bir şey ta-pılmayacağına əminəm. O qədər dostu, yaxını var ki...

Yazıb-pozmağa hələ orta məktəb həyatından başlamışdı. Rayonumuzun "Qurucu" qəzetin-də, respublika mətbuatında, hət-

ta "Təşviqatçı" jurnalında dərc olunan məqalələri, kiçik hekayə-ləri, təmsilləri bizi də həm sevin-dirir, həm də heyrətləndirirdi. Kənd içində hər gün heç olmasa bir-iki dəfə rastlaşardıq. Görü-şəndə söhbətlərimiz çox vaxt ədəbiyyatdan, bədii kitablardan, ədəbi qəhrəmanlardan düşürdü.

Nizami Rəhmanlı elə o illərdən dedikcə maraqlı həm söhbət idi.

Bu gün çoxlu kitabları çap edilmiş Nizamının. Məqalələrinin isə mən bilənə görə sayı-hesabı yoxdur. Kənd-kəsəyimizdən yazmaqdan xüsusi zövq alır. Belə yazılarında o, kəndimizə, onun adamlarına qələmi ilə sığal çəkir elə bil - hamıya istəyini, məhəb-bətini yetirir. Bu yaşında da o, bütün varlığıyla doğma yurda, uşaqlığını və gəncliyini əmanət qoyduğu kəndimizə ürekdən bağlıdır. Bir də sözün açığı Nizami Rəhmanlının doğma Azər-baycanımızı, xalqımızı, MDB öl-kələrində ləyaqətlə təmsil edən

həmyerlilərimiz barəsində yaz-dığı publisistik əsərləri, kitabları da çox maraqla oxuyuram. Başqa məmləkətlərdə yaşayıb çalışın, iqtisadiyyatın, ictimai-siyasi hə-yatın, mədəniyyətin, elmin müx-təlif sahələrində özünü şərəflə doğrudan, yüksək ad-san qaza-nan bu soydaşlarımızla elə mən özüm də qürur duyuram.

On altı yaşında bizim o, unu-dulmaz dağ kəndimizdən sevinə-sevinə təhsil və kariyera arxasınca Bakıya gələn və hər ikisini qazanan Nizami müəllim indi xey-yir-şərə yetmiş yaşında ahıl bir kişi kimi yenə sevinə-sevinə gəlir. Hələ bir toylarda da şirin-şirin oynamağını da unutmadığını göstərir. Nizami müəllimin gözəl ailəsi var. Xanımı hörmətli Hö-rmət bacı, oğlanları Orxan və Tu-ral, qızı Turan... Onlar onun ra-hat həyat nizamının pozulmama-sının keşiyində olublar həmişə.

Dostları çox sevirdi onu. Şirin söhbətləri, maraqlı xatirələri, də-yərli məsləhətləri, qayğıkeşliyi ilə ətrafındakılara hüzur verir.

Qürurlu bir ömür yaşadığının fərqi Nizami Rəhmanlı.

Nizami müəllim, mən də yetmiş yaşın həndəvərindəyəm deyə, qocalıqdan yaman çəki-nirəm və daha çox yaşamaq istəyirəm elə bil. Həyatdan doymaq olur ki?.. Doymamışıq, Nizami müəllim, elə deyil?... Azad olunmuş torpaqlarımızı, bir daha yenidən çiçəklənən Qarabağımızı qarış-qarış gəzib vəsf etmək, kəndimizin adamlarını daha geniş tanımaq, bu dünyanın gözəlliklərindən, rəngarəngliyindən zövq almaq üçün Sizə çox yaşamaq arzusu ilə.